

каза царят на майстора и като кимна на децата продължи пътя си.

Живописците усърдно разправяха за завършените и започнатите си работи, но царят едва дочуваше откъслеци от речта им. Тежки грижи се тълпяха над сърцето му. След победата при Варна, той беше предложил на ромеите да сключат вечен и траен мир, но в замяна на това да го признаят за законен владетел на България. Ромеите охвърлиха предложението му. Защото подозираха, че мирът при Варна е само почивка за нова бран.

Действително, те сключиха ^{двустранен} ~~незаконен~~ мир, отстъпиха му част ~~от Тесалия, Елада, Епир, Македония, Арабаганската земя, Варна и~~ ^{земите завзети от Добромир Хрѣс, Савоха и} ~~Констанца.~~ ^{признаха властта му над България и Бранковска} Изпратиха Теодора на новия ѝ годеник Добромир Хрѣс.

Заклеха се да имат общи врагове, но не склониха да увенчаят Калоян ^а за цар.

Товага Калоян зле им се закани и почна още по-усърдно да се готви за тежката, решителна борба. Спираше го само отговорът на папата. Защото бяха изминали вече седем месеца, откакто той беше върнал архипрезвитер Доминик обратно в Рим, с три писма до Инокентий: от него, от архиепископ Василий и от княз Белота. А от Рим не идеше още никакъв отговор. Дали не се беше разсърдил папата за дългото бавене на пратеника си?

А ето, че всеки ден все по-тревожни вести пристигаха в Търново. Венгерският крал Емерих непрестанно заплашваше, че ще нахлуе в земите, които Калоян през пролетта бе заел на запад от река Тимок. Белград, Браничево и Ниш се бяха върнали отново към старото отечество.

Но не беше само това. Тъмни, зловещи слухове се носеха от към по-далечния запад и запълваха с тревога сърцето на царя. Несметни тълпи кръстоносци се бяха надигнали през синьото море и бяха превзели Зара и Далмация. А сега тяхните вождиве водеха преговори със сина на ослепелия Исак, за да му помогнат да сѐ